

Maagdenwijding

Godgewijde maagd of Godgewaagde meid...?

*Even goed, mijn hart hunkert naar de Heer!
Ik kan niet wachten om mijn leven nog meer en dieper
met Hem te delen!*

(Tekst: Petra van Esch)

Mijn keuze voor de Maagdenwijding?

Een blik onder de sluier...

Verliefd op een Persoon die zo groots is dat Hij niet te omvatten is, en toch ook zo liefdevol, eenvoudig dichtbij, dat je zijn aanraking en aanwezigheid kunt voelen.

In mijn 42 levensjaren heb ik vele mooie momenten meegemaakt, maar ook heel zware en heftige tijden gekend. Mijn vertrouwen in medemensen en in mijn omgeving, alsook in mijzelf en mijn eigenwaarde, werden flink op de proef gesteld. Waar sommige mensen God niet (meer) kunnen of willen ervaren in/door tegenslagen en diepe pijnlijke momenten, daar was Hij voor mij juist de enige, Enige, vastigheid. Een sterke rots, een veilige haven, een lieve vriend, een leidsman op wie ik kon vertrouwen en op wie ik kan bouwen en Die mij de juiste mensen in mijn leven liet tegenkomen die ik nodig had.

Mijn liefde voor God, voor Jezus, is me nooit vreemd geweest. Ik weet niet beter dan dat ie er altijd was; en ze groeide alleen maar sterker. Ik ben alleen maar meer en meer van Hem gaan houden door de jaren heen. In piektijden én in dalen. Als je zoveel van iemand houdt wil je graag je leven met diegene delen, voor altijd verenigd zijn, samen zijn, alles delen van wat je hebt. Voor de één is de ware een mens, voor de ander is de ware God-en-mens.

De meeste mensen hebben een relatie met een persoon, sommigen met bv hun muziek en weer anderen met ... ja, vul maar in.. Liefde is niet gebonden of verplicht versmolten met een lijf, een lichaam. Diezelfde liefde, passie, hartstocht, je gekend voelen en gedragen weten, voel ik voor Onze Lieve Heer. En andersom, ik voel me heel geliefd door Hem! Een intieme relatie op ander niveau, puur en eerlijk; een mystieke relatie.

Is het raar om zoveel te houden van iemand die je niet met je ogen kunt waarnemen? Niet met je oren kunt horen of met je huid kunt voelen? Nee hoor! Ik vertrouw op Hem, op zijn bestaan, op zijn aanwezigheid én zijn nabijheid. De ogen van mijn hart zien Hem, horen Hem, voelen Hem en met mijn volle verstand (en dat is toch behoorlijk ontwikkeld) beaam ik vol vertrouwen en wetendheid zijn Zijn. Ik zal het proberen te verduidelijken met voorbeelden:

Iemand die blind is en de zon nooit gezien heeft, weet toch dat de zon bestaat. Hoe de zon eruit ziet weet die persoon niet. Maar doet dat er toe? Hij voelt em, diep naar binnen toe. De zon verwarmt hem, letterlijk, en laat hem soms zelfs zweten. Feit of fictie?

Iemand die doof is en nooit van zijn leven muziek heeft gehoord voelt toch de tonen! De klanken die andere mensen horen kan hij niet horen. Maar de trillingen die het geluid vormgeven, kan hij wel terdege waarnemen. Een bewijs van de klanken, van muziek. Fictie? Feit?!

Wat ik hiermee wil aangeven is dat je niet altijd letterlijk hoeft te zien en te horen, te ruiken en te proeven om te weten dat iets (of iemand) waar is. Je ervaart het. En niet jij alleen. Anderen ervaren het ook, of hebben het ervaren, en sommigen van hen leggen (legden) het vast op schrift. Dat is niets nieuws. Het gebeurt al eeuwen zo.

Wat denk je van een 'zwart gat'? Niet te zien dat het bestaat. Maar door alles eromheen vast

te leggen, in kaart te brengen en te definiëren is er geen andere mogelijkheid dan dat het wel ter degen aanwezig is en er onomstreden zwarte gaten bestaan in het universum! Niet omdat we het zo graag willen, maar omdat bewijs het aantoonst. Er is iets, dat we niet kunnen waarnemen, dat ons verstand te boven gaat, maar door alles eromheen is er geen grotere waarheid dan dat het er is! In welke hoedanigheid? Nobody knows. Soms is het gewoon zo.

Dát vertrouwen, dát voelen en beleven, dat bewust zijn van iets dat er is ook al kunnen wij het niet zien en niet daadwerkelijk horen... dat is geloven!

Om terug te gaan naar het Geloof, voor mij is het, is Hij, naast Waarheid ook nog eens mijn grote Liefde van Wie ik vervuld ben. Hij, Jezus, is zo tastbaar dichtbij!

Een aantal mensen weet dat ik in januari 2010 de Private Geloften heb afgelegd. Een soort van kloostergeloften, in stilte, in de handen van een priester. Toen ik van de Maagdenwijding hoorde, wist ik het meteen: "Dit is het. Dit is wat God vraagt van mij! Nog meer dan de Geloften in stilte! Dit is hoe ik God ten diepste kan dienen; vanuit al mijn verlangens Zijn roepstem beantwoorden! Dit is het stukje wat ik zo graag wilde geven maar niet van kon getuigen in de de Private Geloften! En nu... Het klopt gewoon. Hij maakt het kloppend. In mijn volle element, ook het laatste stukje van wie ik ben in totaliteit alles in kunnen zetten voor Hem!"

Net als de Private Geloften is de Maagdenwijding een geroepen-worden-door-God. Met een invulling van je roeping midden in de maatschappij. Had ik dan zijn Stem verkeerd verstaan? Absoluut niet. Geen mooier moment was er in mijn leven dan me die dag te hebben gegeven aan Hem die me riep. Geen haar op mijn hoofd die spijt heeft gehad! Enkel beklag dat ik niet eerder van het bestaan van de Private Geloften afwist... En ook niet van de Maagdenwijding, waarvan ik het bestaan dus pas nog veel later heb gehoord. Het is een Weg met Hem geweest die hier nu in verder gaat, op de Weg van de Maagdenwijding. Wauw! YES!!! Ik wil!!

Waar de Private Geloften meer een invulling van de roeping heeft in gebed en stille dienstbaarheid, is de Maagdenwijding een roeping die meer naar buiten treedt (kan treden). Voor mij persoonlijk betekent het, dat ik voel dat God nog meer door mij heen kan werken naar de mensen toe. Het bijt elkaar niet. Het is niet dubbelop. Het is een verrijking.

Op zondag 22 november, de zondag van het Feest van Christus Koning, zal ik met een volmondig "Ja, hier ben ik! (Riep Gij mij, Heer?)" zijn roepstem bevestigen en met een hart overlopend van liefde, verlangen, vreugde, geluk en blijdschap zijn uitnodiging tot het altaar aannemen en laten bezegelen met handoplegging door bisschop Monseigneur Gerardus J.N. de Korte begeleid door schitterende wijdingsriten. Ik sta te popelen!!

Er zullen mensen zijn die het klinkklare onzin vinden, niet kunnen begrijpen waarom iemand, waarom ik, me hiertoe geroepen voel. Mij of ons, want we zijn met meerderen en het aantal Godgewijde maagden groeit(!), misschien wel uitlachen ermee. Nou, weet je, dat is hartstikke jammer dan. Voor hen! Ze weten niet wat ze missen. Mijn levensgeluk laat ik me niet ontnemen. Hihi.

Ik ben (nog) niet uitgelachen en ik vrees er zelf ook niet voor: ik ben nog nooit in mijn leven ergens zó zeker van geweest als mijn Ja-zeggen tegen God. Een dergelijk spotten zou een bekrimping van zo'n persoon zelf zijn. Maar ik schrijf dit, omdat ik hoop, ik van ganser harte bid en hoop, dat een ieder die zich geroepen voelt, zich nooit door een ander zal laten onthouden van de Liefde van haar (of zijn) leven!!

Als je een roeping voelt en op onderzoek uit wilt gaan of het God is Die jou roept en zo ja, welke invulling Hij aan je vraagt, grijp dan die kans. Bid ervoor, om duidelijkheid, inzicht, kracht, wijsheid, moed, lef, vertrouwen, Maak je vragen bespreekbaar, ga naar een priester, een zuster, een broeder of iemand die jij vertrouwt om jou mee op weg te helpen. Of neem, net als ik, de telefoon en maak een afspraak bij de bisschop om met hem jouw verhaal te bespreken en om zijn raadgevingen te vragen. Blijf niet zitten met vragen of onzekerheden, trek er op uit! Weet dat er kloosters zijn, maar weet ook dat er meer is! Zoals de Private Geloften en de

Maagdenwijding voor vrouwen, of de Diakenwijding en Priesterwijding voor mannen.

Wie weet treffen we elkaar eens verbonden in een religieus leven in Christus. Of wie weet vind je zomaar je uiteindelijke bestemming in een huwelijk met een lieve man/vrouw en kijk je zwijmelend op de bank met liefde en trots terug op de weg die je bewandeld hebt naar waar je nu staat.

Wees stil en luister, Hij weet wat Hij doet!

Op naar de 22e nu!! Want daar staat Hij te wachten, bij het altaar. Op mij én op Jessica, want we zullen getweeën de Maagdenwijding gaan ontvangen! Hoe bijzonder! Ik kan niet wachten! Ik voel me zo intens gelukkig Zijn bruid te mogen zijn en mijn verdere leven verenigd en verbonden met Hem samen te mogen zijn, meer nog dan ooit tevoren, te leven en te mogen delen in en vanuit Zijn liefde! Wauw! GEWELDIG!!

Wat een schitterend vooruitzicht! Wie wil dat nu niet...?!

Boxtel, 6 oktober 2020
Petra van Esch

Maagdenwijding

Godgewijde maagd of Godgewaagde meid...?

*Even goed, mijn hart hunkert naar de Heer!
Ik kan niet wachten om mijn leven nog meer en dieper
met Hem te delen!*

(Tekst: Petra van Esch)

Wat is dat, Maagdenwijding?

Laat me het proberen uit te leggen..

Bijna niemand in Nederland heeft ooit gehoord van de Maagdenwijding. Vraag je iemand op straat wat een priester of pastoor is, dan zullen de meeste mensen weten, dat het iemand is die met de kerk te maken heeft. Al dan niet wetende wat het priesterschap inhoudt. Vraag je iemand wat een kapelaan of een diaken is, dan wordt het al een stuk lastiger. Sommigen zullen het antwoord weten, maar velen haken hier af. Vraag je mensen naar de Maagdenwijding, dan zal zo goed als niemand je het antwoord kunnen geven. En toch is de Maagdenwijding een van de oudste roepingen van onze katholieke Kerk.

Vanaf de eerste eeuw na Christus zijn er vele vrouwen geweest die zich hebben verbonden met Christus, hun leven aan Hem hebben toegewijd. De laatste eeuwen is er een halt op gekomen, maar sinds het Tweede Vaticaans Concilie (wereldwijd bisschoppelijk overleg) in de vorige eeuw is er weer nieuw leven in de Maagdenwijding geblazen. Wereldwijd is dit door vele vrouwen met grote blijdschap ontvangen: in 2016 waren er ruim 5000 Godgewijde maagden! En het aantal groeit nog steeds!!

De Maagdenwijding: Een mystiek huwelijk aangaan met de Heer.
Of makkelijker gezegd: In het huwelijksbootje stappen met Christus zelf.
Daarom worden Godgewijde maagden ook wel 'bruid van Christus' genoemd.

'Sommige vrouwen voelen in hun hart het verlangen om Jezus onverdeeld toe te behoren en Hem van meer nabij te volgen, maar zijn niet geroepen tot het leven in een gemeenschap. Wanneer zij Christus als de liefde van hun leven ervaren, kunnen zij door het ontvangen van de Maagdenwijding een mystiek huwelijk met Hem aangaan en worden daarom 'bruiden van Christus' genoemd' (een citaat van Mari Verkuilen)

Simpeler gezegd: sommige vrouwen houden zoveel van Jezus, hebben zo'n diep verlangen om hun leven met Hem te delen - aan Hem toe te wijden - dat zij zich voor eeuwig met Hem willen verbinden middels een huwelijk. "Dan kun je toch ook gewoon het klooster in?" "Nee," is daarop mijn antwoord. Niet iedereen die een roeping heeft (de roepstem van God ervaart om Hem een diepere invulling in je leven te geven) kan of wil in een kloostergemeenschap leven. Sommige vrouwen staan het meest in hun kracht, in Gods kracht, als individu midden in de samenleving om vanuit eigen woon- en leefsituatie God en zijn Kerk dienstbaar te zijn. Dus wel "bruid van Christus" maar dan met een andere invulling als een kloosterlinge. Overigens sta je niet alleen! Je roeping is persoonlijk en intiem en je vult hem in zoals die bij jou het best passend is. Maar degenen die gewijd zijn, komen wel zo nu en dan bij elkaar en kunnen altijd een beroep doen op elkaar of op de bisschop, onder wie zij gehoorzaamheid aan de Kerk afleggen. Net zoals het samen Kerk zijn: je bent zelf gelovig en geeft invulling aan je geloofsuiting en -inzet, maar je kunt niet in je eentje Kerk-zijn. Dat doe en ben je samen. Je hebt elkaar nodig. Samen ben je immers Lichaam van Christus. En samen waar nodig staan ook de Godgewijde maagden nog sterker in hun roeping en blijven zo groeien en volharden in de liefde van God, iedere dag een beetje meer.

Bruid van Christus zegt eigenlijk al, dat de Maagdenwijding een wijding is enkel voor vrouwen: de vrouw als bruid, Christus als bruidegom. Niet voor niets heeft Monseigneur De Korte dan ook de zondag van het Feest van Christus Koning als dag van de plechtigheid vastgesteld. De mystieke verbintenis van de Kerk als bruid en Christus als bruidegom. Bijzonder is het dan dus ook om juist op deze dag als bruid voor het altaar te staan om met Hem, Christus, een huwelijk aan te gaan!

De Maagdenwijding is een bisschoppelijke wijding, met als voorwaarden dat je vrouw bent, dat je roeping zuiver is en het hart van goede wil (van God komt en niet dat je zelf invult dat je dit wel even bedenkt te kunnen gaan doen), je geen dubieus verleden hebt én dat je maagd bent. Er gaat dan ook een langere periode van gespreksvoering en voorbereiding aan vooraf om te onderzoeken en te kijken of de wijding je daadwerkelijk past en of je deze kunt en mag gaan ontvangen. Uiteraard een periode van mondeling onderzoek, c.q. gesprekken!

Doordat de Maagdenwijding door de bisschop toegediend wordt, is er in ons bisdom (bisdom 's-Hertogenbosch) voor gekozen om deze in een plechtige Eucharistieviering in de Kathedraal te laten plaatsvinden. Het is een bijzonder en vreugdevol gebeuren. Net als priesterwijdingen en diakenwijdingen.

De Maagdenwijding heeft een eigen rite, het verloop van de Hoogmis, met een aantal belangrijke vaste liturgische teksten en gebeden.

*“Belangrijke momenten in de liturgie zijn **de oproep van de kandidate** (waarop zij zoals de kandidaat-priester antwoordt: “Hier ben ik!”), **de ondervraging** (waarop zij zoals de aanstaande bruid antwoordt: “Ja, ik wil!”), **de prosternatie** (waarbij zij uitgestrekt op de grond gaat liggen) onder aanroeping van alle engelen en heiligen, **het propositum** of heilig voornemen tot een leven in zuiverheid en navolging van Christus (waarin dus ook de evangelische raden van armoede en gehoorzaamheid inbegrepen zijn). En dan vooral **het wijdingsgebed** waarbij de bisschop zijn handen uitstrekt over de wijdelinge.*

*Er worden ook symbolen gebruikt in de liturgie; de kentekenen van de wijdelinge: **de sluier** (een teken van haar toewijding aan de Heer alleen en van Zijn bescherming over haar), **de ring** (het teken van haar mystieke en eeuwige huwelijksverbond met de Heer) en **het Getijdenboek van de Kerk**, dat haar dagelijkse gezelschap zal zijn (zo zal zij, zoals alle priesters, diakens en [actieve] religieuzen en heel wat leken, haar stem verenigen in de Kerk-Bruid met de Stem van de Bruidegom om Gods Lof te zingen en Hem de noden van Kerk en wereld voor te leggen.” (citaat van Mari Verkuijlen)*

Maagdenwijding... Godgewijde maagd..... God, wijding, maagd... Maagd-zijn klinkt voor velen in deze tijd vaak lacherig in de oren. Toch is je maagdelijkheid bewaren iets waar je trots op mag zijn! Wachten op de ware om alles, ook het intiemste stukje van jezelf, enkel met die ene persoon te delen... is bijzonder. Niks belachelijks aan! Het getuigt juist van inzet, kracht en volharding. Iets wat respectwaardig is.

Gekscherend kan gezegd worden: Godgewijde maagden of Godgewaagde meiden?

Beide zou ik zeggen! In de huidige tijd is het niet zo gewoon je leven toe te wijden aan God. Als bruid van Christus, een relatie en eeuwige verbintenis aangaan met de Heer zelf, je leven ten dienste stellen voor Hem en op die manier van zijn Liefde getuigen midden in de maatschappij... Niet zo vanzelfsprekend. Echter als het hart hunkert en overloopt van liefde voor die Ene, wat is er dan logischer dan voor jouw (en Zijn) levensgeluk te kiezen en met Hem, de Heer zelf, in het huwelijksbootje te stappen?!

Nee hoor, doodnormale keuze, de Maagdenwijding! Dat niet iedereen die zal begrijpen of even gewoon vindt... Prima toch. En dat hoeft ook niet!